

[Glistrup]

Hvad er så forskellen mellem det oplæg, som Thomas Nielsen er kommet med, og det forslag, som vi behandler i dag, på den ene side og Marienborgregerimetoden på den anden side? Der er to forskelle. Når man benytter Marienborgmetoden, så tager man organisationerne ind separat. Én dag kommer Arbejdsgiverforeningen, en anden dag Landbrugsrådet, så industriens repræsentanter og så fagbevægelsen. Det bliver selvfølgelig svært at opbygge en rimelig løsning, når man tager dem ind sektorvis, som man har gjort ved Marienborgmøderne. Man må langt hellere se at få en koncentreret, samlet forhandling, hvor alle den private sektors repræsentanter for fagbevægelse og for organisationer af den ene og anden art er repræsenteret.

Den anden forskel ligger i, at efter Marienborgmetoden er det kun regeringen eller regeringspartiet, der mødes med de forskellige folk fra organisationerne. Det kunne måske være meget godt tilbage i salig Staunings dage eller ved andre lejligheder, hvor regeringen har bygget på et fast flertal her i folketinget. Men når man ser, hvordan tingene forløb, f. eks. senest her i august måned 1977, hvor regeringen kunne risikere på disse centrale politiske og økonomiske områder at komme i mindretal i folketinget, så er det unægtelig både praktisk og også principielt rigtigt, at man sørger for, at det bliver repræsentanter for samtlige politiske partier, der møder organisationerne under ét. Det forstår jeg at Thomas Nielsen også er ved at glide hen i retning af. Når man skal lave et effektivt stykke arbejde, så foregår det nu engang på den måde, at man mødes, som der er foreslået her i det forslag, vi har til behandling.

Jeg må ganske og aldeles afvise det, når hr. Erling Olsen betegner et forslag af denne art – der er udsprunget af en dyb bekymring for den hidtidige måde, man har arbejdet på, og som har ført til så tilfældige og vaklende og usikre og dårlige resultater, som tilfældet er – som noget i retning af et show. Det er bestemt et forsøg på at gå gjort arbejdet koncentreret og godt imellem de mennesker, som har med forholdene at gøre.

Hr. Holm fra venstre var af den opfattelse, at man først og fremmest måtte sørge for, at man havde et sted at placere ansvaret, og efter hr. Holms mening var det sted, ansvaret skulle placeres, hos regeringen. Deri er vi i

fremskridtspartiet aldeles uenige med venstre. Det organ, der har ansvaret for, at tingene kører i dette samfund, så vi får oprettet økonomien, oprettet beskæftigelsen, betalingsbalancen osv., det er folketinget. Det er folketinget, der er udgået fra valgdagen, som skal træffe afgørelsen; det er bestemt ikke det seksdøgnsmøde, som der her tales om. Seksdøgnsmødet er et sted, hvor vi kan suge information til os, hvor vi kan få de fornødne oplysninger, så folketinget derefter på et forstandigt og godt grundlag kan træffe afgørelserne.

Vi kan selvfølgelig hver for sig komme med vores bestemte grundlag, hvorpå vi gerne vil have truffet de afgørelser. Her ved vi jo alle sammen, at de ideologiske forskelle adskiller os. Men i den henseende er forslaget neutralt. Hr. Erling Olsen mener, at det er økonomisk demokrati, helst med den centrale fond, der skal løse problemerne, og jeg kan til hr. Niels Helveg Petersens betryggelse forsikre, at fremskridtspartiet ingenlunde har fraveget det, vi har set fra første færd, nemlig at hovedmidlet må være en afskaffelse af den indkomstskat, som er den hovedansvarlige for det høje omkostningsniveau, vi har her i landet. Men det, vi først og fremmest skål sørge for, er, at vi kan træffe sammen, uden at vi hver for sig har gravet os ned i vores forhåndsskyttegrave. Derfor har vi ikke i dette forslag skrevet om andet end det, vi mener må være den rigtige metode. Vi er ikke gået ind på, hvad vi vil foreslå med hensyn til substansen, hvad vi vil mene bliver den rigtige løsning.

Hr. Wilhjelm fik ligefrem indflettet, at det hele skulle dreje sig om noget med mands- eller kvindesektoren. Det gør det heller ikke. Det drejer sig om en praktisk måde at løse dette lands problemer på. Tag dog imod den fremstrakte hånd!

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til det politisk-økonomiske